

Odmor i nutarnji život

Svetost, istinska želja da je se postigne, ne dopušta ni odmor ni praznike.

5. Travanj

Iz Brazde:

Svetost, istinska želja da je se postigne, ne dopušta ni odmor ni praznike. (točka 129)

Uvijek sam shvaćao odmor kao oslobađanje od dnevnih dužnosti, nikada kao dane dangubljenja.

Odmor znači, doći sebi, obnoviti snage, ideale i planove... Ukratko: Promijeniti zanimanje da bi se poslije vratilo s novim poletom - na uobičajeni posao. (točka 514)

Gospodin, nakon što je poslao svoje učenike na propovijedanje, kad se vraćaju, skuplja ih i poziva da idu s njim na osamljeno mjesto da se odmore... Što li ih je Isus pitao i što li im je pripovijedao! Dakle... Evanđelje nastavlja biti aktualno. (točka 470)

Prijatelji Božji:

Želim ovo vrijeme razgovora s Gospodinom nastaviti jednom bilješkom koju sam upotrebljavao već prije nekoliko godina, a koja je danas još aktualna. Tada sam zapisao slijedeće misli svete Terezije Avilske: "Sve što je prolazno i Bogu se ne dopada, nije ništa i manje je od ničega" (1). Razumijete li zašto duša ne nalazi pokoj ni unutarnji mir ako se udalji od cilja i zaboravi da ju je

Bog stvorio za svetost? Gledajte, dakle, da nikad ne izgubite vrhunaravni pravac, niti za vrijeme odahnuća i odmora, koji su također potrebni kao i rad.

(točka 10)

Mislite na to da Bog strastveno ljubi svoja stvorenja. Kako bi mogao raditi magarac koji ne dobiva jelo i kojem nije dopušteno potrebno vrijeme da se odmori i dođe ponovno do svoje snage ili ako ga se tjera i pretjeranim udarcima? Tvoje tijelo je kao u magarčića – magarčić je bio Božje prijestolje u Jeruzalemu – koje te nosi po zemlji: treba ga ukrotiti da se ne udalji od Božje staze i osokoliti ga da njegov korak bude veseo i da očekuje nagradu nakon tereta. (točka 137)

Ne postoje loši ili nepogodni dani: za služenje Bogu svi su dani dobri. Loši su dani samo onda ako ih čovjek pokvari nedostatkom vjere, tromošću, nemarnošću, što ga

spriječava da radi s Bogom i za Boga.
"Nek se Jahvom duša moja hvali" (2).
Vrijeme je blago koje prolazi, izmiče
se, protječe kroz naše ruke kao voda
iz visoke hridi. Jučer je prošlo, a
danas upravo prolazi. uskoro će i
sutra biti jučer. Ljudski je život samo
kratkog vijeka, pa ipak: Koliko se
toga u ovom kratkom razdoblju može
učiniti iz ljubavi prema Bogu!

(točka 52)

1 Sv. Terezija Avilska, Knjiga njezinog
života, 20, 26.

2 Ps 34,2.